

3. Veľkonočná nedeľa C

Viac treba poslúchať Boha ako ľudí. (Sk 5,29)

Prvé čítanie

Skutky apoštolov 5,27b-32.40b-41

Veľkňaz začal vyšetrovať apoštolov. Pýtal sa: "Nezakázali sme vám prísne vyučovať v tomto mene? A hľa, celý Jeruzalem ste zaplnili svojim učením a chcete na nás uvaliť krv toho človeka!"

Peter a Apoštoli odpovedali: "Viac treba poslúchať Boha ako ľudí. Boh našich otcov vzkriesil Ježiša, ktorého ste vy zavesili na drevo a zabili. Ale Boh ho svojou pravicom povýšil za Vládcu a Spasiteľa, aby dal Izraelovi milosť obrátenia a odpustenia hriechov. Svedkami týchto udalostí sme my a Duch Svätý, ktorého Boh dal tým, čo ho poslúchajú."

Apoštolov potom vyšľahali, zakázali im hovoriť v Ježišovom mene a prepustili ich. A oni odchádzali z veľrady natešení, že boli hodní trpieť pre toto Meno.

Druhé čítanie

Kniha zjavenia 5,11-14

Ja, Ján, mal som videnie; počul som hlas mnohých anjelov okolo Trónu, Bytostí a Starcov. Ich počet bol desaťtisíce desaťtisícov a tisíce tisícov. Volali silným hlasom: "Hoden je Baránok, ktorý bol zabitý, prijať moc a bohatstvo, múdrosť a silu, česť a slávu a chválu."

A všetko tvorstvo na nebi, na zemi, pod zemou i na mori, všetko, čo je, som počul volať: "Tomu, ktorý sedí na tróne, a Baránkovi chvála a česť, sláva a moc na veky vekov."

A štyri Bystosti volali: "Amen."

A Starci padli a klaňali sa.

Evanjelium

Ján 21,1-14

Ježiš sa znova zjavil učeníkom pri Tiberiadskom mori. Zjavil sa takto: Boli spolu Šimon Peter, Tomáš zvaný Didymus, Natanael z Kány Galilejskej, Zebedejovi synovia a iní dvaja z jeho učeníkov. Šimon Peter im oznámil: "Idem loviť ryby." Povedali mu: "Aj my pôjdeme s tebou." Šli a nastúpili na loď. Tej noci však nič nechytali.

Ráno, keď už bolo svetlo, na brehu stál Ježiš. Učeníci však nevedeli, že je to Ježiš. Ježiš na nich zavolať: "Deti, máte niečo na jedenie?" Odpovedali mu: "Nemáme." A on im povedal "Spustite sieť z pravej strany lode a nájdete." Spustili sieť a už ju nevládali vytriahnuť pre množstvo rýb. Učeník, ktorého Ježiš miloval, povedal Petrovi: "Pán je to." Keď Šimon Peter počul, že je to Pán, obliekol si tuniku – bol totiž nahý – a skočil do mora. Ostatní učeníci prišli na lodi, lebo neboli ďaleko od zeme, len asi dvesto lakťov; sieť s rybami ťahali za sebou.

Keď vystúpili na zem, videli rozloženú pahrebu a na nej ryby a chlieb. Ježiš im povedal: "Doneste z rýb, čo ste teraz chytili." Šimon Peter šiel a vytiahol na breh sieť plnú veľkých rýb; bolo ich stopäťdesiattri. A hoci ich bolo toľko, sieť sa nepretrhla. Ježiš im povedal: "Podťe jest!" A nik z učeníkov sa ho neodvážil spýtať: "Kto si?", lebo vedeli, že je to Pán.

Ježiš sa priblížil, vzal chlieb a dával im; podobne aj rybu.

To sa Ježiš už tretí raz po svojom vzkriesení zjavil učeníkom.

Na zamyslenie

"Idem loviť ryby", povie Peter a ostatní učeníci idú s ním. Ved' čo iné robiť? Je po Veľkej noci. Do ich a (nášho) života vstúpil opäť všedný deň. Idú loviť ryby; my opäť ideme do firmy, školy, k vareniu. Každý loví opäť ďalej v mori svojho každodenného života ... presne tak ako učeníci! V onú noc nechytli nič. Prázdne ruky. Skúsenosť zbytočnosti. Zbytočná námaha! Zbytočná starosť! Kto nepozná takéto pocity? To je všedný deň. Tak vtedy ako aj dnes.

A potom príde otázka: "Máte niečo na jedenie?" To je otázka pre nás, či máme niečo, z čoho žijeme, z čoho skutočne môžeme žiť. Ich odpoveď znie: "Nie!" Nemáme nič. Máme len prázdne, chudobné ruky, hladné žalúdky, smädné srdcia. Čo sa týka nás, nemáme nič. Nič, čo by mohlo zahnať náš hlad. Nič, čo by rozjasnilo našu temnotu. Nič, čo by vyplnilo našu prázdnotu. Ježiš však povedal: "Spustite sieť!" To znamená: ešte raz to skúste! Choďte do zbytočnosti, choďte do neúspechu. Choďte ešte raz, to je moje slovo. A v tom sa stane zázrak, zázrak plnosti. Zo skúsenosti zbytočnosti sa stane skúsenosť plnosti a človek je aj naozaj naplnený.

Evanjelium útechy. Ako často je ťažké skutočne veriť vo všedný deň. Skúsenosť zbytočnosti nás robí malých, necháva nás rezignovať alebo prepadneme obavám, strachu. Vnímame, ako často sa strácame v malicherných hádkach, sporoch a klebetách, mrháme náš čas, namiesto toho, aby sme si položili dôležitú otázku pre život.

A práve tu stojí Ježiš a pozýva. Hovorí: nezáleží to od vás, od vašich nápadov a konceptov! Záleží to od toho, či vpustíte zmŕtvychvstalého Krista do svojho života. To znamená: vy sa nemusíte o to starať. Ja vám to darujem – nečakane, nezaslúžene, len-tak ako dar. Neexistuje žiadny veľkonočný obraz v umení, ktorý by zobrazoval zmŕtvychvstalého Ježiša bez rán. Mohlo by to byť črtou tajomstva, že Veľká noc ožiari všetky zranenia? Bolesti a rany "nezmiznú" len tak (zbytočnosť nášho života nebude jednoducho ignorovaná), ale vďaka veľkonočnému tajomstvu sa "stanú lúčmi", dostanú novú dimenziu. Kristus nás pozýva k tomu, aby Veľkú noc sme naďalej prežívali v našom živote. Obdarúva nás so svojou prítomnosťou, ktorá posilňuje, dáva silu. "Vezmite a jedzte!"

(Wilhelm Benning)

3. Veľkonočná nedeľa C

Viac treba poslúchať Boha ako ľudí. (Sk 5,29)

Prvé čítanie

Skutky apoštolov 5,27b-32.40b-41

Veľkňaz začal vyšetrovať apoštolov. Pýtal sa: "Nezakázali sme vám prísne vyučovať v tomto mene? A hľa, celý Jeruzalem ste zaplnili svojím učením a chcete na nás uvaliť krv toho človeka!"

Peter a Apoštoli odpovedali: "Viac treba poslúchať Boha ako ľudí. Boh našich otcov vzkriesil Ježiša, ktorého ste vy zavesili na drevo a zabili. Ale Boh ho svojou pravickou povýšil za Vládcu a Spasiteľa, aby dal Izraelovi milosť obrátenia a odpustenia hriechov. Svedkami týchto udalostí sme my a Duch Svätý, ktorého Boh dal tým, čo ho poslúchajú."

Apoštolov potom vyšľahali, zakázali im hovoriť v Ježišovom mene a prepustili ich. A oni odchádzali z veľrady natešení, že boli hodní trpieť pre toto Mene.

Druhé čítanie

Knihá zjavenia 5,11-14

Ja, Ján, mal som videnie; počul som hlas mnohých anjelov okolo Trónu, Bytostí a Starcov. Ich počet bol desaťtisíce desaťtisícov a tisíce tisícov. Volali silným hlasom: "Hoden je Baránok, ktorý bol zabitý, prijať moc a bohatstvo, múdrosť a silu, česť a slávu a chválu."

A všetko tvorstvo na nebi, na zemi, pod zemou i na mori, všetko, čo je, som počul volať: "Tomu, ktorý sedí na tróne, a Baránkovi chvála a česť, sláva a moc na veky vekov."

A štyri Bystosti volali: "Amen."

A Starci padli a klaňali sa.

Evanjelium

Ján 21,1-19

Ježiš sa znova zjavil učeníkom pri Tiberiadskom mori. Zjavil sa takto: Boli spolu Šimon Peter, Tomáš zvaný Didymus, Natanael z Kány Galilejskej, Zebedejovi synovia a iní dvaja z jeho učeníkov. Šimon Peter im oznámil: "Idem loviť ryby." Povedali mu: "Aj my pôjdeme s tebou." Šli a nastúpili na loď. Tej noci však nič nechytali.

Ráno, keď už bolo svetlo, na brehu stál Ježiš. Učeníci však nevedeli, že je to Ježiš. Ježiš na nich zavolať: "Deti, máte niečo na jedenie?" Odpovedali mu: "Nemáme." A on im povedal "Spustite sieť z pravej strany lode a nájdete." Spustili sieť a už ju nevládali vytiahnuť pre množstvo rýb. Učeník, ktorého Ježiš miloval, povedal Petrovi: "Pán je to." Keď Šimon Peter počul, že je to Pán, obliekol si tuniku – bol totiž nahý – a skočil do mora. Ostatní učeníci prišli na lodi, lebo neboli ďaleko od zeme, len asi dvesto lakťov; sieť s rybami ťahali za sebou.

Keď vystúpili na zem, videli rozloženú pahrebu a na nej ryby a chlieb. Ježiš im povedal: "Doneste z rýb, čo ste teraz chytili." Šimon Peter šiel a vytiahol na breh sieť plnú veľkých rýb; bolo ich stopäťdesiattri. A hoci ich bolo toľko, sieť sa nepretrhla. Ježiš im povedal: "Podťte jest!" A nik z učeníkov sa ho neodvážil spýtať: "Kto si?", lebo vedeli, že je to Pán.

Ježiš sa priblížil, vzal chlieb a dával im; podobne aj rybu.

To sa Ježiš už tretí raz po svojom vzkriesení zjavil učeníkom.

Keď sa najedli, Ježiš povedal Šimonovi Petrovi: "Šimon, syn Jánov, miluješ ma väčšmi ako títo?" Odpovedal mu: "Áno, Pane, ty vieš, že ťa milujem!" Ježiš mu povedal: "Pas moje baránky!"

Druhý raz sa ho spýtal: "Šimon, syn Jánov, miluješ ma?" On mu odpovedal: "Áno, Pane, ty vieš, že ťa milujem." Ježiš mu povedal: "Pas moje ovce!"

Pýtal sa ho tretí raz: "Šimon, syn Jánov, miluješ ma?" Peter sa zarmútil, že sa ho aj tretí raz spýtal: "Miluješ ma?" a povedal mu: "Pane, ty vieš všetko, ty vieš, že ťa milujem." Ježiš mu povedal: "Pas moje ovce!"

Veru, veru, hovorím ti: keď si bol mladší, sám si sa opásal a chodil si, kade si chcel. Ale keď zostarneš, vystrieš ruky a iný ťa opáše a povedie, kam nechceš."

To povedal, aby naznačil, akou smrťou Peter oslávi Boha. A po tých slovách dodal: "Nasleduj ma!"

Na zamyslenie

"Idem loviť ryby", povie Peter a ostatní učeníci idú s ním. Veď čo iné robiť? Je po Veľkej noci. Do ich a (nášho) života vstúpil opäť všedný deň. Idú loviť ryby; my opäť ideme do firmy, školy, k vareniu. Každý loví opäť ďalej v mori svojho každodenného života ... presne tak ako učeníci! V onú noc nechytli nič. Prázdne ruky. Skúsenosť zbytočnosti. Zbytočná námaha! Zbytočná starosť! Kto nepozná takéto pocity? To je všedný deň. Tak vtedy ako aj dnes. A potom príde otázka: "Máte niečo na jedenie?" To je otázka pre nás, či máme niečo, z čoho žijeme, z čoho skutočne môžeme žiť. Ich odpoveď znie: "Nie!" Nemáme nič. Máme len prázdne, chudobné ruky, hladné žalúdky, smädné srdcia. Čo sa týka nás, nemáme nič. Nič, čo by mohlo zahnať náš hlad. Nič, čo by rozjasnilo našu temnotu. Nič, čo by vyplnilo našu prázdnotu. Ježiš však povedal: "Spustite sieť!" To znamená: ešte raz to skúste! Choďte do zbytočnosti, choďte do neúspechu. Choďte ešte raz, to je moje slovo. A v tom sa stane zázrak, zázrak plnosti. Zo skúsenosti zbytočnosti sa stane skúsenosť plnosti a človek je aj naozaj naplnený.

Evanjelium útechy. Ako často je ťažké skutočne veriť vo všedný deň. Skúsenosť zbytočnosti nás robí malých, necháva nás rezignovať alebo prepadne obavám, strachu. Vnímame, ako často sa strácame v malicherných hádkach, sporoch a klebetách, mrháme náš čas, namiesto toho, aby sme si položili dôležitú otázku pre život.

A práve tu stojí Ježiš a pozýva. Hovorí: nezáleží to od vás, od vašich nápadov a konceptov! Záleží to od toho, či vpustíte zmŕtvychvstalého Krista do svojho života. To znamená: vy sa nemusíte o to starať. Ja vám to darujem – nečakane, nezaslúžene, len-tak ako dar. Neexistuje žiadny veľkonočný obraz v umení, ktorý by zobrazoval zmŕtvychvstalého Ježiša bez rán. Mohlo by to byť črtou tajomstva, že Veľká noc oziari všetky zranenia? Bolesti a rany "nezmiznú" len tak (zbytočnosť nášho života nebude jednoducho ignorovaná), ale vďaka veľkonočnému tajomstvu sa "stanú lúčmi", dostanú novú dimenziu. Kristus nás pozýva k tomu, aby Veľkú noc sme naďalej prežívali v našom živote. Obdarúva nás so svojou prítomnosťou, ktorá posilňuje, dáva silu. "Vezmite a jedzte!"

Wilhelm Benning)